

חלק שני

פרק שלוש

דנידין הגיע לסביבה שבה גר הפרופסור קתרוס, שעשה אותו לרואה ואינו נראה, והתעורר בו חשק ל לבקר אצלו, ולשאול אותו מתי סוף-סוף יוכל להפוך אותו שוב לילד נראה.

מלבד זאת, דנידין הרואה ואינו נראה היה חבר טוב של רנה, בנו של הפרופסור קתרוס, והוא התגעגע גם עליה.

כאשר הגיע דנידין לבית הפרופסור קתרוס, לא נמצא הפרופסור בבית (הוא היה עסוק במעבדה שלו, בהמצאת מים סגלים חדשים, שיהפכו לדה לרואה ואינה נראית). רק רנה לבדה היתה בבית, והיא פתחה לדנידין את הדלת, כאשר צלצל דנידין בפעמון.

"שלום רנה", אמר דנידין.

"שלום דנידין", אמרה רנה בשמחה גדולה לאויר הריק שלפניה. היא ידעה מיד מי בא, אף כי לא ראתה אותו והיא היתה רגילה לדבר אל דנידין הבלתי נראה, גם בלי לראותו. "אני שמחה כל כך שבאת! אבא איננו בבית, היום, ונוכל להשתולל כהוגן!"

רינה אהבה מאד לבלות עם דנידין הרואה ואינו נראה, אף על פי שקשה לפעמים מאוד היה לה לדעת היכן הוא נמצא; ובגלל זאת לעתים קרובות היתה מתנגשת בו.

אותו יום הזמינה רינה את חברתה החדשה דינה להכין יחד עמה שיעורים. [מיד נדברה רינה עם דנידין והכינה אותו לתפקידו - למתוח את דינה.

כי רינה אהבה מאוד מתיחות והפתעות וליותר מכל אהבה רינה להפתיע ולמתח את החברות המבוקרות אצלה בבית בעזרת דנידין.

"דינה היא לדה החדשה בכתה שלנו", אמרה רינה לדנידין. "היא נחמדה מאד, ממש בבה. אני עוד לא הכרתי לדה מתוקה כל כך כמוה, דנידין. היום אחרי הצהרים היא תבוא להכין יחד אתי שעורים, ומתחשק לי לשיעור אותה מעט. התרצה לעזר לי בכך, דנידין?"

דנידין אינו אוהב, כידוע, לנצל את הסגולה המעניינת שלו, להיות רואה ואינו נראה למעשים רעים. הפרופסור המפרסם קתרוס, שעשה אותו לרואה ואינו נראה בעזרת המים הסגלים המיוחדים שהמציא, בקש מדנידין, שלעולם לא ינצל את יכולתו המופלאה לראות ולא להראות כדי למתוח אנשים או כדי להרגיזם, ודנידין הבטיח לו שכן ינהג.

ודנידין הוא ילד נאמן, המקים את כל הבטחותיו. לכן לא מהר להסכים לבקשתה של רינה.

"אמר לי קודם מה את רוצה שאעשה?" אמר לרינה.

"כל מיני תעלולים ופעלולים קטנים", אמרה רינה בחביבות. "למשל, באמצע הכנת השיעורים שלי יחד עם דינה, אני אומר לה שאני ניגשת למטבח כדי להכין לשתינו כוסות מיץ, אבל כדי שלא אפגור בהכנת השיעורים אחרי דינה, אבקש מן העפרון שלי לפני לכתוב למטבח להמשיך ולכתוב בשבילי את החבור, או לפתור בשבילי שאלות בחשבון בעת שאני מכינה את המיץ במטבח. אתה, דנידין, תקח כמוכן את העפרון שלי ותוסיף לכתוב בו החבור במחברתי ולפתור תרגילים. תאר לעצמך כמה תופתע דינה כאשר תראה זאת!"

"לזה אני מסכים, אבל אני מקוה, שהיא לא תבהל מזה", אמר דנידין.

"אל תחשש! אנחנו נדע להפטיק את התעלולים ברגע הנכון", הבטיחה רינה לדנידין. "אגב - איפה אתה נמצא עכשיו, בדיוק, דנידין, ומה אתה עושה?"

מן השאלה הזאת, אתם מבינים, קוראים יקרים, מה רבות היו בעיותיה של רנה בהיותה בחדר אחד עם דנידין. היא לא ידעה מעולם היכן נמצא דנידין הרואה ואינו נראה ומה מעשיו, בעת שהוא בחדר.

פ ר ק ש ב ל ע י

דנידין מסתרק

"האינך רואה את המסרק שלי, רנה?" שאל דנידין בתמהון. "אני עומד מול המראה ומסתרק".

"מסתרק מול המראה!?" קראה רנה בתמהון כפול ומכפל. "לא ידעתי שללדים רואים אינם נראים צריכים להסתרק מול המראה! הלא לא רואים לא אותך ולא את השערות הנחמדות שלך! מדוע, איפה, אתה צריך להסתרק?"

"מה לעשות", נאנח דנידין, "קשה לי מאד להגמל מהרגלים ישנים שלי. אף על פי שאני בעצמי אינני